

[Kai Jensen.]

Endvidere er udvalget enigt om, at de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. stillede ændringsforslag ikke på nuværende tidspunkt overhovedet vil kunne accepteres, bl. a. under hensyn til, at man slet ikke har nogen beregninger over, hvilket provenutab der her vil fremkomme. Et sådant forslag har ikke været tilstrækkeligt undersøgt til, at man på nuværende tidspunkt kan tage andet standpunkt end at afvise det.

Alfred Jensen: Mit parti kan tiltræde det ændringsforslag, som findes i betænkningen. Det er os bare lidt af en overraskelse, at der er kommet ændringsforslag ud af udvalgsbehandlingen; det blev jo ved førstebehandling næsten kategorisk sagt her oppe fra talerstolen, at lovforslaget burde vedtages i den form, hvori det var forelagt. Da jeg så udvalgsbetænkningen og så, at der dog var nået frem til løsningen af et lille spørgsmål, spurgte jeg straks mig selv, hvorfor man ikke også var nået til løsning af et andet spørgsmål, hvorfor man så ikke også havde taget spørgsmålet om fradragsbeløbene op til behandling.

Jeg har allerede redegjort for, hvorfor man efter min mening på nuværende tidspunkt burde have forhøjet de fradragsbeløb, som findes i den ordinære lov. Men der var ingen ændringer i så henseende, og der var ingen bemærkninger i betænkningen. Under disse omstændigheder udarbejdede vi så det ændringsforslag, jeg ved første behandling bebudede; det drejer sig om en udvidelse af området for dem, der skal have et nedslag i indtægten, således at det kommer til at gælde alle, der har samme indtægt, som vil blive foreskrevet for alders- og invaliderentmodtagere i den færdige lov, og dernæst om en forhøjelse af maksimalindkomstbeløbene. For det tredje ville vi gerne allerede på nuværende tidspunkt have gennemført den forhøjelse af nedslagsbeløbene for alders- og invaliderentmodtagere, som af finansministeren blev stillet i udsigt, når udskrivningsloven kom til behandling, men dette spørgsmål har vi ikke været i stand til at bearbejde, og vi har ikke kunnet møde frem med forslag i så henseende.

Imidlertid kom der jo i går eftermiddags, efter at vort ændringsforslag var omdelt, og efter at vi i stilhed havde forbigået sagen på dagsordenen, et ændringsforslag udenfor betænkningen, som er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, og som går ud på forhøjelse af nedslagsbeløbene for forsørgere og som følge deraf også forhøjelse

af maksimalindkomstbeløbene. Det er oplyst her, at det drejer sig om et rent teknisk anliggende. Man havde ikke i administrationen helt nøjagtige udregninger med hensyn til, om forsørgere fik det nedslag i indkomsten, som de skulle have. Det forekommer mig højst ejendommeligt, at man ikke i administrationen har været opmærksom herpå. Der var jo netop foreslået en særlig ændring for ikke-forsørgere, for at de kunne blive ligestillet med forsørgere. Under disse omstændigheder må man gå ud fra, at der også har været foretaget temmelig indgående undersøgelser af, hvor meget rentemodtagernes indkomster var steget, og hvor stort nedslaget måtte være, for at man kunne nå frem til den skattebetaling, der fra regeringens side anses for passende. Jeg må naturligvis tage den motivering til efterretning, som udvalgets ordfører (Kai Jensen) har givet, men den forekommer mig ikke desto mindre noget mærkelig. I alt fald må man tage denne ændring plus de ændringer, som selve forslaget går ud på, som et resultat af den skatteprotestbevægelse, der i ca. $\frac{3}{4}$ år er gået over dette land.

Det ændringsforslag, der er stillet af finansministeren, betyder jo en forbedring af hans oprindelige forslag. Det er et skridt i den rigtige retning, men det er ikke tilstrækkeligt. Maksimalindkomstbeløbene må højere op, og hvad det først og fremmest gælder om, er, at dette nedslag kommer til at gælde for alle samfundsborgere med en tilsvarende indtægt. Der ligger ikke i dette mit synspunkt nogen som helst underkendelse af de vanskeligheder, som gamle og syge kan have; jeg mener kun, at det må være rimeligt, at borgere, der har samme indtægt og faktisk lever under samme kår, også får de samme lettelser i beskattningen.

Nu, da ministeren har stillet dette ændringsforslag, bortfalder naturligvis i nogen grad grundlaget for det ændringsforslag, jeg på min gruppes vegne stillede i går, og derfor har vi foretrukket at trække det tilbage og i stedet stille vort ændringsforslag som underændringsforslag til ministerens ændringsforslag, af den simple grund, at vi godkender den forbedring, som ligger i ministerens, hvad angår forhøjelse af nedslagsbeløbene for forsørgere, men vi må holde for, at der må ske en ændring i § 5 i lovbekendtgørelsen, således at nedslaget kommer til at gælde for alle, der har en indkomst indenfor det beløb, der nu er fastsat i loven. Det er det, vort underændringsforslag, der betegnes „principalt“, for det første går ud på.

Dernæst går det ud på at forhøje de ind-